oſtmiſſe ja mu kauba pärraſt ollid kokkokoggunud, ei ſanud mitte ennam kui kahekſa topi wina mûdud, ja neid ollid kuus topi, mis ärrajodi, ja kaks olli tarwis olnud, hooste jalgo auduma. Nende kue topide aſſemel, mis ſel korral ollid ärrajodud, ſaid wannaste lada aial paar tuhhat topi mûdud.

Se au-määrt holas mees, Matthew nimmi, olli mitto korda pikketi ja poigeti Irlandi maad läbbi käinud; olli tihti ladade peäl ja ſeäl kohhal jures olnud, kus mattukſed, warrud ehk pulmad peti, et ſaaks rahwaſt nende elloaiamiſſe poleſt parremine tähhele panna; ſeſt et niſuggused jodo aiad ſiit ſadik ollid rahwaſt keige hullema mõllamiſſe ja lakkumiſſe peäle ſaatnud. Kui ſure römoga panni mees nûûd immeks, et mitte ühtainuſtki ei leitud, kes olleks omma tootuſſe ſanna wina-mahhajâtmiſſe pärraſt walleks teinud. Sedda wimaſt Pead ehk kanget keelt ei olnud kuſigilt nähha egga kuulda. Warrud ja pulmad peti ſelle käeſt, kes joukas mees, ſel wiſil, et meeſterahwale woôraste hulgaſt head õllud ja marja-wina kaunis parrajaste pakkuti, naeſterahwale ennamiſte möddo. Et nored ſiis ka tantſimiſſes römuſtelleſid, egga ſedda ei arwatud mitte pattuks, kui agga ühtegi pahha kisſendamiſt, ühtegi wallatuſt ehk muud pattuſed tembud ei olnud kuulda egga nähha. Mattukſed ſaid üsna wailſel kombel petud.

Se aſſi, mis tõeste ſai ſûddant kõrgeks tõsta, ſe juhtus ſiis iſſeärranes, kui Matthew omma tee-reiſi peäl ühhe liñna ehk küllaſe tulli. Keik rahwas ehhitaſid ennaſt ſiis kirriko-riettega, keik koiad ja ulitſad ſaid pühkitud, ja peneks raiutud kuſe okſe peäle wisatud. Kui mees olli liñna wärrawale ſanud, ſiis kirriko torni peält pasſunaid aeti. Hulk rahwaſt, üllemad ja allamad, wõtſid tedda wasto, tedda terretada. Wärrawaſt lautaſid nored rahwas